

1. nov. 1974

FAKTA

Dato:

1. nov. 1974

Sidetal:

Rød blå bd 20 B s. 45-47

TRANSSKRIFTION

1-11-74.

Der ligger mange personlig psykologiske bevæggrunde bag "R+B" propositionen (alene ordet – proposition er hentet fra J. Kosuth) blandt andre den at jeg var blevet træt af min eklektisme, ville overbevise mig selv, og vel især andre, om at jeg meget vel kunne stå fast ved et punkt. Ideen var også anvendelig idet den ikke tvang mig til at forlade billedet og samtidig var åben for mere spekulative conceptuelle ideer. Min rådvildhed da jeg ønskede af forlade og destruerer maleriet (formodentlig mod en medfødt tilbøjelighed) fandt i "R+B" en slags halmstrå jeg kunne klamrer mig til.

Dette forsøg på en total (eller såvidt mulig total) neutralisering af maleriets form – farve, denne afvisning af en personlig engagerethed, er givet et tegn på kampen med og mod mit ego, opstået gennem en erkendelse af egoets dominerende indflydelse over mig.

Endelig repræsenterer "R+B" en sammenblanding af påvirkninger først og fremmest fra Daniel Buren, Ad Reinhardt, Yves Klein, men også fra P. Mondrian og Malewich, fra min beskæftigelse med Budhisme og relegiøsitet i det hele taget – alle disse påvirkninger samlet i et forsøg på at forene min dualisme

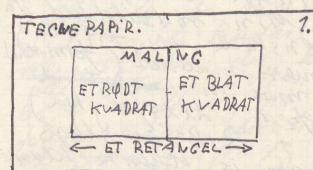
et stædigt forsøg på at tage stilling for kunsten. Nu er jeg nået til det yderste punkt af denne puristiske antiillusionistiske indstilling hvor jeg nøjes med blotte konstateringer: dette er et kvadrat – det er rødt – den røde er maling – påført en flade – o.s.v. Disse konstateringer er temmelig trivielle og går i kreds uden mulighed for en udbrydende bevægelse. Spørgsmålet er om jeg ikke ved denne stædige fastholden af en lukket kredsbevægelse invaliderer, undertrykker sider af mig selv?

Det er som er jeg bange for at se dette i øjnene, det kræver jo at jeg fraviger det standpunkt jeg engang har taget med "R+B" at jeg ikke længere har mulighed for at holde dualismen i tømme, men må erkende den og give mig mit kaos i vold.

Meget tyder på at "R+B" er en kunstig attitude, en erkendelse af hvad jeg virkelig er for øjeblikket, nemlig forvirret og kaotisk, at jeg virkelig ved fastholdelse af dette dogme "R+B" forhindre mig selv i "at leve", både kunstnerisk og menneskeligt.

chaotisme vil beskrives med-
-tænkning (forstået det!) for-
-stille sig en række af
Blå kvadrater - hvilken
række af hvilken bliver
af henvisning af hvem be-
-skueren er.
Den eneste funktion denne
proposition har, er at på
beskrive til at tænke på
et rødt & et blå kvadrat
med alle de implikationer,
i forhold til beskrivelsen
særlig have (og konventionelle)
indviklet alene disse to
af hvem beskueren forestillede
sig ved kvadraterne her.
Det eneste konstante per-
-tente som er tilstede er
kvadraternes reale størrelse
og angivelse af den bestemte
farve.
Man må forstå at be-
-skueren forestiller sig de

farvede kvadrater i ~~den~~
den reale størrelse som har
direkte for sig via stør-
den på papiret tegned
størrelser.

1. 2.
duple
uden
ord

7-11-74.

Der ligger mange person-
-lig psykologiske begrundelser
bag "A+B" propositionen (altså
ordet-propositionen som kendt fra
7. kognitiv) blandt andet den
at B var blevet brugt af
min ekkehustru, alle andre
mig selv, og vel især andre, om
at jeg meget vel kunne stå

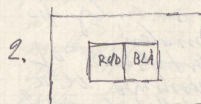
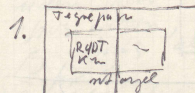
fast ved et punkt.
Ideen var også uendelig
i det den ikke trængte
til at forlade billedet
sammenhæng var åben for mere
spekulative konceptuelle
ideer. Min rødvildhed da
jeg ønskede at forlade
den smukke maleri (formidlet
- li) med en ~~indviklet~~
medfødt L. (bøjet) ved
punktet i "R+B" en slags
kulmstrøjs L. (kunne klum-
-rer mig).
Dette forudsiger på en total
(eller så lidt mindre total)
restrukturering af malerets
form - form, den nye afvisning
af en personlig engagement,
der giver et tegn på kom-
-pen med og med mig
- ego, og stadig gennem en
- vendelse af egoets domine-
-rende indflydelse over mig.

Endelig repræsenterer "R+B"
en sammenblanding af
piktural og form-
-mest fra Daniel Buren,
Ad Reinhardt, Yves Klein,
men også fra P. Mondrian,
Malevich, fra min besked-
-lignelse med Buckris me-
-telegens, det i det hele taget
- alle disse piktural og sam-
-let i et forudsiger på
forrene min eluatis mere
et stedligt forudsiger på et
fuge skilning for kunsten,
kun er jeg stadig til det yderste
punkt af den nye kunst
en illusionistiske indstilling
hvor jeg nyder med blødt
konstruktivisme: dette er at kon-
-dret - det er rettet - den
reale er maleri - på først
en flade - o. s. v. Disse konsta-
-tioner er temmelig frie
og gør i bredden inden kunst
for en udbydende betragtelse.

Spørgsmål om det er om jeg ikke
ved den store sproglige forhold
af en lighed i de to beviset
se i en udelukkende, undertrykker
sig selv og mig selv?
Det er som om jeg bange
for at se dette i offentlige,
det kræver jo at jeg præ-
senterer det som et muligt, ja
også har talt med "R+B"
at jeg ikke længere har min
lyst til at holde den
- men i formen, men må
at lade den og give mig
mit kaos i vold.
Måske betyder jeg at "R+B"
er en kunstig afslutning
illusion der forholder sig
anvendelse af offentlighed, men
- det er for offentlighed, men
for mig og kunstigt at jeg
i virkeligheden ved at holde
af dette dogme "R+B"
forhindre mig selv i "at
leve", både kunstnerisk og

men ne sket.

2-11-74.

uden farve

